

Για το Άγιο και Μέγα Σάββατο.

Αρχιμανδρίτης Γεώργιος Καψάνης (†).

Μεγάλη εβδομάδα.

Μας αξίωσε ο Κύριος να εορτάσουμε την τριήμερο Ταφή Του και να προεορτάσουμε την αγία Του Ανάσταση. Ο Κύριός μας όχι μόνον έγινε άνθρωπος για τη σωτηρία μας, όχι μόνον υπέμεινε κολαφισμούς και εμπτυσμούς και ραπίσματα και φρικτό σταυρικό θάνατο, αλλά καταδέχθηκε και υπέμεινε και αυτήν την ταφή.

Η ταφή του Κυρίου είναι το έσχατο, το τελευταίο σημείο της κενώσεώς Του, της εξουδενώσεώς Του. Αυτός ο Κύριος της ζωής και του θανάτου να βρίσκεται νεκρός μέσα στον τάφο! «Λογισθείς εν τοις νεκροίς», όπως λέει η Εκκλησία μας. Και έτσι, ενώ ο ίδιος συγκαταριθμήθηκε με τους απ' αιώνος νεκρούς, ως νεκρός ο ίδιος νέκρωσε τον θάνατο, ανεστήθη εκ των νεκρών και συνανέστησε μαζί Του παγγενή τον Αδάμ, όλο το ανθρώπινο γένος.

Δεν ήθελε ο Κύριος να μας σώσει εξωτερικά, ως ένας από μηχανής θεός, όπως στις αρχαίες τραγωδίες. Μας έσωσε μπαίνοντας μέσα στην ίδια τη δική μας την τραγωδία, μέσα στο δικό μας αδιέξοδο, μέσα στον θάνατό μας, και στον τάφο μας ακόμα. Και όταν πια έκανε το μεγαλύτερο έργο της φιλανθρωπίας Του, να μπει και μέσα στον τάφο

μας, εκείνη την ώρα νίκησε τον θάνατο, αναστήθηκε ο ίδιος και συνανέστησε και εμάς.

Δεν ήθελε να μας αναστήσει, χωρίς ο ίδιος να συγκαταριθμηθεί μεταξύ των νεκρών των εν μνήματι κειμένων. Έτσι γνωρίζουμε ότι ο Θεός, τον οποίο πιστεύουμε, είναι ένας Θεός ο οποίος πράγματι συμμερίστηκε όλη τη δική μας οδύνη και ταλαιπωρία. Και δεν υπάρχει σημείο δυστυχίας του ανθρώπου το οποίο ο ίδιος να μη συμμερίστηκε, να μη έκανε δικό Του. Έκανε δικά Του όλα τα δικά μας παθήματα, εκτός της αμαρτίας, για να μας θεραπεύσει από αυτά. Αν δεν έκανε δικό Του και τον δικό μας θάνατο, δεν θα μας ανιστούσε ούτε θα θεράπευε τον θάνατό μας.

Γι' αυτό και εμείς σήμερα με βαθιά ευγνωμοσύνη, με όση συναίσθηση μπορούμε να έχουμε λόγω της πνευματικής μας αναισθησίας, προσκυνούμε νοερώς τον εν τω τάφω τεθέντα Κύριο, τον ευχαριστούμε, τον ευγνωμονούμε και τον αναγνωρίζουμε ως τον μόνο αληθινό ευεργέτη της ζωής μας, διότι είναι ο μόνος ο οποίος νίκησε τον θάνατό μας. Και συγχρόνως τον παρακαλούμε να βοηθήσει και εμάς να αποκτήσουμε Χριστοθήεια, δηλαδή ήθος Χριστού, ήθος όμοιο με το δικό Του ήθος, το οποίο ο άγιος Ιγνάτιος ο Θεοφόρος λέγει και «ομοήθειαν Θεού», (*) δηλαδή ήθος όμοιο με τον Θεό.

Αυτό το ήθος του Χριστού φαίνεται σήμερα και φάνηκε και εχθές τη Μεγάλη Παρασκευή. Είναι το ήθος της βαθιάς ταπεινοφροσύνης, είναι το ήθος της θυσίας, είναι το ήθος της προσφοράς, είναι το ήθος του να τα δώσεις όλα υπέρ εκείνων τους οποίους αγαπάς, έστω και αν αυτοί είναι οι εχθροί σου. Και αν εμείς οι Χριστιανοί δεν αγωνιζόμαστε, ξεπερνώντας τη φιλαυτία μας και τον εγωισμό μας, να έχουμε το ήθος το ταπεινό του Χριστού μας, δεν είμαστε άξιοι μαθητές Του.

Με αυτές τις σκέψεις προετοιμαζόμαστε να δεχθούμε απόψε και το χαρμόσυνο άγγελμα της αγίας Του Αναστάσεως, έτσι ωραία που η Εκκλησία μας λειτουργικά το ζει σε αυτή τη νύχτα, την τόσο δοξασμένη και τόσο λαμπρή.

Εύχομαι σε όλους που είστε εδώ, αδελφοί, να μας αξιώσει ο Θεός να εορτάσουμε την αποψινή νύκτα με αίσθηση πνευματική, με τα μάτια της ψυχής μας τα νοερά να δούμε τον Αναστάντα Κύριο, να τον

κάνουμε δικό μας, και την Ανάστασή Του να την κάνουμε δική μας ανάσταση.

(*) Αγ. Ιγνατίου Θεοφόρου, «Μαγνησιεύσιν», κεφ. VI, σελ. 178 και «Προς Πολύκαρπον», κεφ. I, σελ. 216, εν Βασ. Μουστάκη, Οι Απόστολικοί Πατέρες, εκδ. «Αστήρ» Α. και Ε. Παπαδημητρίου, Αθήναι 1986.

Από το βιβλίο: † Αρχιμανδρίτου Γεωργίου, Ομιλίες σε Εορτές του Τριωδίου και περί αρετών (των ετών 1981-1991) Γ'. Έκδ. Ι.Μ. Οσίου Γρηγορίου, Άγιον Όρος 2017, σελ. 207.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>